

slutte sig til dette Forslag, der vilde være uforeneligt med den i Almindelighed gældende Forpligtelse til at opfylde en lovligt indgaaet Kontrakt og drage vidtrækkende Konsekvenser efter sig i andre Forhold.

Til Lovforslaget stilles af Udvalget de under Nr. 1, 3—5, 9, 11—14 og 17 nedenfor anførte Ændringsforslag, hvorom bemærkes:

Bestemmelsen i Lovforslagets § 1 om, at det skal være enhver dansk Statsborger tilladt at optage fra Havets Bund de i Paragraffen nævnte Genstande, finder Udvalget bør ændres i Overensstemmelse med, hvad der gælder ved Saltvandsfiskeri ifølge Lov Nr. 131 af 1. Maj 1907, saaledes at Tilladelsen gives enhver, der enten har dansk Indfødsret eller har haft Ophold her i Landet i mindst 2 Aar, og man har derfor stillet Ændringsforslaget under Nr. 1.

Det anses overflødig udtrykkeligt at nævne, at under Havbunden skal være indbefattet Forstranden (den Kysten nærmeste Del af Havet, hvor Skibe ikke kunne flyde). Udvalget stiller derfor under Nr. 3 Ændringsforslag om, at Ordene i § 1 — „derunder Forstranden“ — udgaa.

Ændringsforslag Nr. 4 gaar ud paa udtrykkeligt at bestemme, at Kul, der udkastes fra Skib, skal være indbefattet under det i § 1 nævnte Gods, som det er tilladt at optage.

Udvalget billiger, at fiskeri- og søkyndige Folk fortrinsvis antages til Strandfogder paa aaben Kyst, men dog kun, naar Kvalifikationerne hos dem, der egne sig til Bestillingen, i øvrigt ere lige, da den Mand altid bør foretrækkes, som i det hele egner sig bedst til Bestillingen. Det er ifølge denne Betragtning, at Ændringsforslaget under Nr. 9 stilles.

Udvalget har ment at kunne imødekomme et fra flere Fiskeriforeninger udtalt Ønske om en Formindskelse af Afstandsbestemmelserne i Lovforslagets § 4, og man foreslaar derfor, at Afstandene nedsættes fra 1,200 til 1,000 Meter udenfor Skagen og fra 600 til 500 Meter indenfor Skagen. — Da det ikke sjældent

vilde være umuligt at føre fuldt Bevis for, at Bjærgning er foregaaet mindst i disse Afstande fra Land, har Udvalget foreslaaet, at et Skøn af Politimesteren efter de foreliggende Omstændigheder her skal være tilstrækkeligt. — For saa vidt angaar Vraggods og Drivtømmer, der har en Værdi af ikke over 100 Kr., vil det formentlig være forsvareligt at undlade Bekendtgørelse om Fundet, dog at Godset først bliver Bjærgernes Ejendom, naar der er hengaaet 2 Maaneder efter den Tid, Anmeldelse til Politimesteren om Fundet er sket, uden at Ejeren har meldt sig. Derimod bør der formentlig af Hensyn til Ejerenes Tarv, naar Godset har en større Værdi, i Regelen finde Bekendtgørelse Sted paa samme Maade som i § 3, 2det Stykke, 1ste Punktum, bestemt. I Overensstemmelse hermed stilles Ændringsforslaget under Nr. 11.

Ændringsforslag Nr. 13 indeholder en i Lovforslaget manglende Bestemmelse om, hvorledes der vil være at forholde med bjærged Gods under en Værdi af 10 Kr. (foreslaaet 20 Kr.).

Ændringsforslaget under Nr. 14 om at tilføje Ordet „Kystværker“ stilles for at afskære Tvivl om, at Læmoler og lignende Anlæg ere indbefattede under Bestemmelsen, hvad der er Mening, men hvorom der muligt kunde opstaa Spørgsmaal, da disse Værker ikke altid ere til Værn for Kysten.

Udvalget er enigt i, at de saakaldte „kunstige Strandinger“ ikke bør tilstedes, naar der kan blive Fare for Menneskeliv, eller hvis Vraget kan blive til Hinder for Fiskeriet eller Sejladsen, men det er dog for at undgaa dette neppe nødvendigt, at der gives et saa ubetinget Forbud, som Lovforslaget indeholder. Naar der, forinden en paatænkt Stranding iværksættes, indhentes Justitsministeriets Tilladelse, og der paa Andragerens Bekostning træffes de nødvendige Sikkerhedsforanstaltninger, vil dette formentlig være tilstrækkeligt, og der er da ikke tilstrækkelig Grund til at forbyde en frivillig Stranding, idet en saadan kan være ikke blot til Fordel for Ski-